

ปัญหากฎหมายเกี่ยวกับการเป็นนักกีฬาทีมชาติไทย¹

นิชา ปฐมเอกมงคล²

นักกีฬาทีมชาติไทยเป็นตัวแทนของคนไทยในการทำชื่อเสียงให้กับประเทศ ปัจจุบันประเทศไทยส่งนักกีฬาเข้าแข่งขันมหกรรมกีฬาเช่น กีฬาโอลิมปิกเกมส์ (ฤดูร้อน-หนาว) พาราลิมปิกเกมส์ ยูธโอลิมปิก (ฤดูร้อน-หนาว) เอเชียนเกมส์ (ฤดูร้อน-หนาว) เอเชียนพาราเกมส์ เอเชียนอินดอร์มาเชียลอาร์ตเกมส์/เอเชียนบีชเกมส์ เอเชียนยูธเกมส์ (ฤดูร้อน-หนาว) ซีเกมส์ อาเซียนพาราเกมส์ กีฬาเวิลด์เกมส์ เวิลด์คอมแบทเกมส์/เวิลด์บีชเกมส์ กีฬามหาลย์โลก (ฤดูร้อน-หนาว) มหกรรมกีฬาคอนฟิการชิงชนะเลิศแห่งโลกที่คณะกรรมการพาราลิมปิกสากลให้การรับรอง มหกรรมกีฬาคอนทูหนวเวิลด์ทรานสแปลนเกมส์ สเตเชียลโอลิมปิกเกมส์ ชิงชนะเลิศแห่งโลก ชิงชนะเลิศแห่งเอเชีย ชิงชนะเลิศแห่งโลกรุ่นเยาวชน/ยุวชน ชิงชนะเลิศแห่งเอเชียคอนฟิการ ชิงชนะเลิศกีฬามหาลย์โลก กีฬาคอนทูหนวนานาชาติระดับเอเชีย ระดับโลก รวมถึงการแข่งขันที่อยู่ภายใต้การกำกับดูแลของคณะกรรมการโอลิมปิกระหว่างประเทศเห็นได้วามหกรรมกีฬามีมากมาย ดังนั้น อาชีพนักกีฬาทีมชาติประเภทสมัครเล่นจึงมีความสำคัญอย่างยิ่งและควรที่ได้รับการส่งเสริม ค้ำครองประโยชน์ สนับสนุน และพัฒนาเพื่อช่วยเสริมสร้างความสามารถด้านกีฬาให้แก่ักกีฬาเพื่อพัฒนาศักยภาพในการแข่งขัน และเพิ่มโอกาสในการคว้าชัยชนะ ซึ่งไม่เป็นเพียงการยกระดับวงการกีฬาไทยแต่ยังสร้างแรงบันดาลใจให้กับเยาวชนคนรุ่นใหม่ในประเทศต่อไปอีกด้วย ด้วยเหตุผลนี้ประเทศไทยจึงควรมีกฎหมายที่เป็นธรรมและมีประสิทธิภาพให้กับแก่นักกีฬาทีมชาติไทย

อย่างไรก็ตาม เมื่อได้ทำการศึกษาปัญหากฎหมายเกี่ยวกับการเป็นนักกีฬาทีมชาติไทย พบว่ายังมีปัญหาอยู่หลายประการ สามารถสรุปได้ดังนี้

ประการแรก คือ ปัญหากฎหมายในการคุ้มครองประโยชน์นักกีฬาทีมชาติ

1.1 ปัญหาการไม่มีคำนิยาม คำว่า นักกีฬาทีมชาติไทยประเภทสมัครเล่น ประเทศไทยมีนักกีฬาทีมชาติแบ่งออกเป็นสองประเภทได้แก่ นักกีฬาอาชีพ นักกีฬาสมัครเล่น นักกีฬาอาชีพมีบทนิยามไว้ในพระราชบัญญัติส่งเสริมกีฬาอาชีพ พ.ศ. 2556 มาตรา 4 ใ้ว่านักกีฬาอาชีพ หมายถึง ผู้ซึ่งเล่นกีฬาอาชีพเป็นอาชีพ หากพิจารณาพระราชบัญญัติการกีฬาแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2558 กฎหมายเกี่ยวกับกีฬาของประเทศไทย ไม่มีบทนิยาม คำว่า นักกีฬาทีมชาติไทย มีเพียงระเบียบของสมาคมกีฬาแบดมินตันแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์ ว่าด้วยหลักเกณฑ์ การคัดเลือกตัวนักกีฬาทีมชาตินักกีฬาทีมชาติสำรอง นักกีฬาเยาวชน

¹ บทความนี้เรียบเรียงจากการค้นคว้าอิสระ เรื่อง ปัญหากฎหมายเกี่ยวกับการเป็นนักกีฬาทีมชาติไทย โดยมีอาจารย์ที่ปรึกษา คือ รองศาสตราจารย์ ดร.กัลยา ตันศิริ และคณะกรรมการสอบคือ รองศาสตราจารย์ประเสริฐ ตันศิริ และรองศาสตราจารย์สุธิณี รัตนวราห

² นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรนิติศาสตรมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ (วิทยาเขตบางนา) คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

ทีมชาติ ผู้ฝึกสอน ผู้ช่วยผู้ฝึกสอน การทดสอบและการประเมิน พุทธศักราช 2557 (ฉบับแก้ไขเพิ่มเติมครั้งที่ 2 พุทธศักราช 2560) กำหนดความหมายคำว่า นักกีฬาทีมชาติไทย ระเบียบดังกล่าวใช้ในการคัดเลือกตัวแทนของสมาคมกีฬาแบดมินตันเพียงเท่านั้น เห็นได้ว่านักกีฬาทีมชาติไทยประเภทสมัครเล่น ไม่มีการกำหนดถึงสถานะตามกฎหมายเหมือนนักกีฬาอาชีพ จึงไม่มีการตกลงว่าจ้างเป็นหนังสือ เนื่องจากนักกีฬาทีมชาติประเภทสมัครเล่นไม่มีสถานะที่รับรองตามกฎหมายที่ชัดเจน เป็นเพียงการตกลงเพียงวาจาเท่านั้น

1.2 การให้เงินเดือนหลังจากการแข่งขัน เนื่องจากนักกีฬาทีมชาติไทยประเภทสมัครเล่น ได้รับเบี้ยเลี้ยงระหว่างการเก็บตัวทีมชาติเท่านั้น โดยแบ่งออกเป็น 2 กรณี ได้แก่ เก็บตัวในประเทศไทยได้รับเบี้ยเลี้ยงในระหว่างเก็บตัวไม่เกิน 600 บาทต่อวัน หากเก็บตัวต่างประเทศได้รับเบี้ยเลี้ยงไม่เกิน 900 บาทต่อวัน เมื่อไม่มีการเก็บทีมชาตินักกีฬาไม่ได้รับเบี้ยเลี้ยง อาศัยประกาศคณะกรรมการบริหารกองทุนพัฒนากีฬาแห่งชาติ เรื่องหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการส่งเสริมหรือสนับสนุนเพื่อกำหนดกิจกรรมกีฬาทั้งในระดับชาติและนานาชาติและการพัฒนานักกีฬา และการเตรียมนักกีฬา เพื่อให้เป็นนักกีฬาทั้งในระดับชาติและนานาชาติ พ.ศ. 2559 ที่มีจุดประสงค์ในการกำหนดถึงระยะเวลาในการสนับสนุนให้มีการเก็บตัวฝึกซ้อมและกำหนดอัตราเบี้ยเลี้ยงทั่วไปในการเก็บตัวฝึกซ้อม ทำให้นักกีฬาทีมชาติมีอุปสรรคทางด้านการเงินและปัญหาความมั่นคงทางการเงิน นักกีฬามีฐานะยากจน เมื่อไม่มีเงินเดือนหลังจากการแข่งขันทำให้นักกีฬาเกิดความเครียดส่งผลต่อสุขภาพจิต เกิดความวิตกกังวลเรื่องเงินส่งผลการดำเนินชีวิตที่ไม่มีความแน่นอนในอนาคตจึงทำให้ส่งผลกระทบต่อการเล่นฝึกซ้อม เมื่อฝีมือไม่เป็นไปตามมาตรฐานทำให้ไม่สามารถทำผลงานให้กับประเทศไทยได้อย่างมีประสิทธิภาพ

1.3 การให้มีอาชีพหลังจากการแข่งขัน การเก็บตัวทีมชาติไทยนั้นไม่ได้มีการเก็บตัวตลอดทั้งปี หากไม่มีแข่งขันมหกรรมกีฬาทำให้ไม่มีการเก็บตัวทีมชาติ นักกีฬาทีมชาติไทยประเภทสมัครเล่นไม่ได้รับเบี้ยเลี้ยงที่เป็นค่าตอบแทนจากการทำงานของนักกีฬา นักกีฬาทีมชาติต้องมีอาชีพอื่นนอกจากการเป็นนักกีฬาทีมชาติเพื่อที่หารายได้และนำรายได้จากการประกอบอาชีพมาเลี้ยงตัวเองและครอบครัวก่อให้เกิดความไม่มั่นคงทางการเงิน อาชีพจึงมีความสำคัญเป็นอย่างมากต่อนักกีฬาเพราะเป็นการนำมาซึ่งค่าตอบแทนในการใช้ชีวิตประจำวัน และนำค่าตอบแทนจากการประกอบอาชีพอื่นมาทำการฝึกซ้อม ซ้อมอุปกรณ์ เพื่อทำชื่อเสียงให้กับประเทศชาติต่อไป

ปัญหาประการที่สอง คือ ปัญหากฎหมายเกี่ยวกับการจัดให้มีสวัสดิการแก่นักกีฬาทีมชาติไทย

2.1 การจัดให้มีบำนาญ บำนาญแก่นักกีฬาทีมชาติไทย เนื่องจากเงินกองทุนพัฒนากีฬาแห่งชาติใช้ในการหมุนเวียนสำหรับค่าใช้จ่ายเพื่อส่งเสริม สนับสนุน พัฒนา กลุ่มรองช่วยเหลือและจัดสวัสดิการที่เกี่ยวกับกีฬา พระราชบัญญัติการกีฬาแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2558 มาตรา 42 (6) เงินกองทุนใช้ในการช่วยเหลือด้านสวัสดิการแก่นักกีฬา หรือได้รับความเสียหายหรืออันตรายจากการแข่งขันและกรณีอื่นอันควรแก่การสงเคราะห์ ประกอบกับประกาศคณะกรรมการบริหารกองทุนพัฒนากีฬาแห่งชาติ เรื่องหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการช่วยเหลือด้านสวัสดิการแก่นักกีฬา บุคลากรกีฬาและผู้ซึ่งประสบอุบัติเหตุ หรือ

ได้รับความเสียหายหรืออันตรายจากการแข่งขันกีฬาและกรณีอื่นอันควรได้รับการสงเคราะห์ พ.ศ. 2564 ไม่มีกฎหมายครอบคลุมไปถึงการจัดให้มีสวัสดิการเรื่องบำเหน็จบำนาญ สวัสดิการหมายถึง การกินคืออยู่ดี การมีความสุขดี มีที่อยู่อาศัยที่ดีรวมไปถึงการมีสังคมที่ดี รัฐต้องมีการจัดสวัสดิการที่ดีให้กับนักกีฬาทั้งคนพิการและคนที่มีร่างกายปกติอย่างเท่าเทียมกัน รัฐต้องมีการจัดสวัสดิการที่ดีให้กับนักกีฬามือสมัครเล่นตามความต้องการของมนุษย์ ตามแนวคิดเรื่องสิทธิมนุษยชน หากนักกีฬามีอายุที่มากขึ้นจนไม่สามารถเล่นกีฬาได้อีกต่อไป ไม่สามารถเล่นกีฬาได้เนื่องจากต้องสูญเสียอวัยวะในการเล่นกีฬา ทำให้นักกีฬาต้องเผชิญความไม่มั่นคงทางการเงิน มีฐานะยากจน เห็นได้ว่านักกีฬาทีมชาติไทย ขาดหลักประกันเรื่องบำเหน็จ บำนาญทั้งที่นักกีฬาเป็นอาชีพที่ต้องใช้ความวิริยะอุตสาหะในการฝึกซ้อมเป็นอย่างสูงและเป็นอาชีพที่มีความสำคัญต่อการสร้างชื่อเสียงให้กับประเทศ

2.2 การจัดให้มีบำเหน็จบำนาญแก่บุคคลในครอบครัว เนื่องจากรัฐบาลพัฒนากีฬาแห่งชาติใช้ในการหมุนเวียนสำหรับค่าใช้จ่ายเพื่อส่งเสริม สนับสนุน พัฒนา กลุ่มครอบครัวเหลือและจัดสวัสดิการที่เกี่ยวกับกีฬา พระราชบัญญัติการกีฬาแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2558 มาตรา 42 (6) เงินกองทุนใช้ในการช่วยเหลือด้านสวัสดิการแก่นักกีฬา หรือได้รับความเสียหายหรืออันตรายจากการแข่งขันหรือ กรณีอื่นอันควรแก่การสงเคราะห์ ประกอบกับประกาศคณะกรรมการบริหารกองทุนพัฒนากีฬาแห่งชาติ เรื่องหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขในการช่วยเหลือด้านสวัสดิการแก่นักกีฬา บุคลากรกีฬาและผู้ซึ่งประสบอุบัติเหตุ หรือได้รับความเสียหายหรืออันตรายจากการแข่งขันกีฬาและกรณีอื่นอันควรได้รับการสงเคราะห์ พ.ศ. 2564 มีเพียงการให้สวัสดิการเป็นเงินช่วยเหลือแก่นักกีฬาผ่านครอบครัวในกรณีที่นักกีฬาเสียชีวิตและช่วยเหลือทางการศึกษาแก่นักกีฬาที่เสียชีวิตผ่านบุตรที่ชอบด้วยกฎหมาย และมีสิทธิรับคราวไม่เกิน 3 คน เห็นได้ว่าไม่มีการกำหนดถึงการจัดสวัสดิการแก่บุคคลในครอบครัวของนักกีฬาทีมชาติ ในเรื่องค่ารักษาพยาบาลของคนในครอบครัว การศึกษาของบุตรที่ชอบด้วยกฎหมายของนักกีฬาในกรณีที่นักกีฬาทีมชาติมีชีวิตอยู่ ปัจจุบันนักกีฬามีรายได้จากเบี้ยเลี้ยงซึ่งได้รับในช่วงการเก็บตัว และได้เงินรางวัลจากการได้รับเหรียญทอง เหรียญเงิน และเหรียญทองแดง นักกีฬาบางคนไม่ได้รับเงินรางวัลเพราะตนไม่สามารถทำผลงานให้กับประเทศได้ สิ่งที่ได้นั่นคือเบี้ยเลี้ยงจากการเก็บตัวเพียงเท่านั้น ทำให้นักกีฬาไม่มีเงินเพียงพอที่ดูแลคนในครอบครัวในเรื่องค่ารักษาพยาบาล ทุนการศึกษาแก่บุตร ซึ่งเป็นสวัสดิการของคนในครอบครัวของนักกีฬาที่มีความสำคัญเป็นอย่างมาก

ปัญหาประการสุดท้าย คือ ปัญหาการจัดให้มีการยกย่องเชิดชูเกียรติแก่นักกีฬาทีมชาติไทย เนื่องจากพระราชบัญญัติการกีฬาแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2558 มาตรา 42 เงินกองทุนพัฒนากีฬาแห่งชาติให้ใช้เพื่อกิจการในเรื่องส่งเสริมและสนับสนุนการดำเนินกิจการกีฬาในระดับชาติและนานาชาติ ส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนา นักกีฬา บุคลากร สมาคม ส่งเสริมและสนับสนุนการเตรียมนักกีฬาเพื่อให้เป็นนักกีฬาในระดับชาติและนานาชาติ สนับสนุนเงินรางวัลแก่นักกีฬาซึ่งประกอบคุณความดีแก่การกีฬาของชาติหรือนำชื่อเสียงเกียรติภูมิมาสู่ประเทศชาติ สนับสนุนการศึกษาทุนการศึกษาแก่นักกีฬา ช่วยเหลือด้านสวัสดิการ

แก่นักกีฬา ส่งเสริม สนับสนุนกีฬามวย เห็นได้ว่าไม่มีกฎหมายครอบคลุมไปถึงการยกย่องเชิดชูเกียรติ นักกีฬาทีมชาติสมัครเล่นเหมือนนักกีฬาอาชีพ ตามพระราชบัญญัติส่งเสริมกีฬาอาชีพ พ.ศ. 2556 มาตรา 48 (1) คณะกรรมการกองทุนพิจารณาจัดสรรเงินกองทุนเพื่อดำเนินการตามวัตถุประสงค์ของกองทุน ในการใช้จ่ายเพื่อใช้ในการเชิดชูเกียรติ หมวด 6 การยกย่องเชิดชูเกียรติ มาตรา 52 กำหนดให้นักกีฬาอาชีพอาจได้รับการยกย่องเชิดชูเกียรติเป็นนักกีฬาอาชีพแห่งชาติ อีกทั้งนักกีฬาทีมชาติไทยไม่มีการกำหนดคุณสมบัติที่ได้รับการยกย่องเชิดชูเกียรติเหมือนศิลปินแห่งชาติตามกฎหมายกระทรวง กำหนดสาขา คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ และวิธีการคัดเลือกและประโยชน์ตอบแทนของศิลปินแห่งชาติ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2563 ข้อ 5 ทั้งไม่มีการกำหนดประโยชน์ตอบแทนให้นักกีฬาเหมือนเช่นประโยชน์ตอบแทนศิลปินแห่งชาติ ตามกฎหมายกระทรวง กำหนดสาขา คุณสมบัติ หลักเกณฑ์และวิธีการคัดเลือกและประโยชน์ตอบแทนของศิลปินแห่งชาติ พ.ศ. 2555 ประกอบประกาศกรมส่งเสริมวัฒนธรรม เรื่อง เงินตอบแทนรายเดือนศิลปินแห่งชาติ พ.ศ.2558 ดังนั้นแล้วเพื่อให้กฎหมายเกี่ยวกับการเป็นนักกีฬาทีมชาติเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ เหมาะสม และเกิดความเป็นธรรมอย่างสูงสุดแก่นักกีฬาทีมชาติและวงการกีฬาของประเทศไทย ผู้ศึกษาจึงมีข้อเสนอแนะแนวทางแก้ไขให้เพิ่มเติมมาตราในพระราชบัญญัติการกีฬาแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2558 โดยมีสาระสำคัญดังนี้

1.ปัญหากฎหมายในการคุ้มครองประโยชน์นักกีฬาทีมชาติไทย

1.1. ปัญหาการไม่มีค่านิยม คำว่า นักกีฬาทีมชาติไทยประเภทสมัครเล่น ผู้ศึกษาจึงเห็นสมควรว่าให้มีการบัญญัติเพิ่มเติมบทนิยาม คำว่า นักกีฬาทีมชาติไทย เพื่อให้สอดคล้องตามหลักสิทธิมนุษยชนที่นักกีฬาทุกคนล้วนต้องได้รับการคุ้มครองซึ่งสิทธิ และเสรีภาพ รวมไปถึงความมั่นคงในการดำเนินชีวิตที่นักกีฬาควรได้รับการคุ้มครองและส่งเสริมความเป็นอยู่ที่ดี สิทธิในการมีรายได้ที่เพียงพอ สิทธิด้านสุขภาพ และความปลอดภัยในการทำงาน สิทธิในการศึกษาและพัฒนาตนเอง สิทธิการมีหลักประกันทางสังคม สิทธิในการได้รับการยอมรับนับถือและการเชิดชูเกียรติ การมีสถานะทางกฎหมายของนักกีฬาทีมชาติล้วนเป็นสิทธิมนุษยชนขั้นพื้นฐานในความมั่นคงของการดำเนินชีวิตที่นักกีฬาต้องได้รับการคุ้มครองประโยชน์ตามที่กฎหมายกำหนด ดังนั้นจึงควรมีกฎกำหนดบทนิยาม คำว่า นักกีฬาทีมชาติเพื่อให้เป็นไปตามกฎหมายรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 และตามนโยบายของรัฐที่มีการส่งเสริมกีฬาให้ไปสู่ความเป็นเลิศเพื่อให้เกิดศักยภาพแก่นักกีฬาทำให้เกิดเป็นอาชีพแก่นักกีฬาและสร้างชื่อเสียงให้กับประเทศชาติต่อไป ผู้ศึกษาเห็นสมควรให้มีการบัญญัติเพิ่มเติมไว้ในพระราชบัญญัติการกีฬาแห่งประเทศไทย พ.ศ.2558 มาตรา 4 “นักกีฬา หมายความว่า นักกีฬาทีมชาติ นักกีฬาคนพิการทีมชาติที่สังกัดสมาคมกีฬาที่ใช้คำว่า “แห่งประเทศไทย”และนักกีฬาจังหวัดที่สังกัดสมาคมกีฬาแห่งจังหวัด

1.2 การให้เงินเดือนหลังจากการแข่งขัน ผู้ศึกษาเห็นสมควรว่าให้มีการกำหนดเงินเดือนหลังจากการแข่งขัน ตามแนวทฤษฎีค่าจ้างยุติธรรมเนื่องจากนักกีฬาเป็นบุคคลที่มีความรับผิดชอบเป็นอย่างสูง อุทิศเวลาส่วนใหญ่ให้กับการศึกษาฝึกซ้อม และต้องทำการฝึกซ้อมอย่างต่อเนื่อง เพื่อมุ่งมั่นในการทำชื่อเสียงให้กับ

ประเทศชาติ ทำผลงานให้กับประเทศไทย นักกีฬาต้องได้รับค่าจ้างที่ยุติธรรมและต่อเนื่องตลอดเวลาที่ได้เป็นนักกีฬาทีมชาติซึ่งอยู่ในสมัยที่ได้ทำการเก็บตัวหรือไม่เก็บตัวก็ตาม แต่อยู่ในช่วงเวลาที่มีการแข่งขันมหกรรมกีฬาที่ตนผ่านการคัดเลือกโดยคณะกรรมการโอลิมปิกแห่งชาติ ผู้ศึกษาเห็นสมควรให้มีการบัญญัติเพิ่มเติมไว้ในพระราชบัญญัติการกีฬาแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2558 มาตรา 33 “รวมถึงการคุ้มครองประโยชน์แก่นักกีฬาทีมชาติ นักกีฬาคณพิการทีมชาติที่สังกัดสมาคมกีฬาที่ใช้คำว่า “แห่งประเทศไทย” เช่น การให้เงินเดือนหลังจากการแข่งขันมหกรรมกีฬาที่ตนได้เข้าร่วมการแข่งขัน”

1.3 การให้มีอาชีพหลังจากการแข่งขัน ผู้ศึกษาเห็นสมควรว่าให้มีการกำหนดการคุ้มครองประโยชน์นักกีฬาทีมชาติ เรื่องการให้มีอาชีพหลังจากการแข่งขัน ตามแนวทฤษฎีเกี่ยวกับอาชีพที่ว่า อาชีพมีความสำคัญเพราะให้ได้มาซึ่งค่าตอบแทนและมีความจำเป็นที่ต้องประกอบอาชีพเนื่องจากการสร้างมาตรฐานชีวิตที่ดีในการดำเนินชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมั่นคงและมีประสิทธิภาพ เพื่อให้สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 และตามนโยบายของรัฐที่มีการส่งเสริมกีฬาให้ไปสู่ความเป็นเลิศเพื่อให้เกิดศักยภาพแก่นักกีฬาทำให้เกิดเป็นอาชีพแก่นักกีฬาและสร้างชื่อเสียงให้กับประเทศชาติต่อไป ผู้ศึกษาเห็นสมควรให้มีการบัญญัติเพิ่มเติมไว้ในพระราชบัญญัติการกีฬาแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2558 มาตรา 33 “รวมถึงการคุ้มครองประโยชน์แก่นักกีฬาทีมชาติ นักกีฬาคณพิการทีมชาติที่สังกัดสมาคมกีฬาที่ใช้คำว่า “แห่งประเทศไทย” เช่น การให้มีอาชีพหลังจากการแข่งขันมหกรรมกีฬาที่ตนได้เข้าร่วม”

2. ปัญหากฎหมายเกี่ยวกับการจัดให้มีสวัสดิการให้กับนักกีฬาทีมชาติไทย

2.1 การจัดให้มีบำเหน็จ บำนาญแก่นักกีฬาทีมชาติไทย ผู้ศึกษาเห็นสมควรว่าให้มีการกำหนดสวัสดิการเรื่องบำเหน็จ บำนาญให้กับนักกีฬาทีมชาติ ตามแนวทฤษฎีสวัสดิการ บำเหน็จ บำนาญเป็นสวัสดิการที่มีความสำคัญทั้งในแง่ความมั่นคงในการดำเนินชีวิต เป็นการตอบแทนการเสียสละให้กับนักกีฬาและเป็นการส่งเสริมความเสมอภาค การสร้างแรงจูงใจในการทำหน้าที่ของนักกีฬา การมีสวัสดิการในเรื่องบำเหน็จ บำนาญที่ดีช่วยให้นักกีฬาสามารถใช้ชีวิตหลังเกษียณได้อย่างมั่นคง เป็นการตอบแทนความทุ่มเทในการสร้างชื่อเสียงให้กับประเทศ ผู้ศึกษาเห็นสมควรให้มีการบัญญัติเพิ่มเติมไว้ในพระราชบัญญัติการกีฬาแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2558 มาตรา 42 (6) “การช่วยเหลือด้านสวัสดิการให้แก่นักกีฬาทีมชาติไทย นักกีฬาคณพิการทีมชาติไทยที่สังกัดสมาคมกีฬาที่ใช้คำว่า “แห่งประเทศไทย” เช่น การให้มีบำเหน็จ บำนาญแก่นักกีฬาผู้ที่ได้รับหรือเคยได้รับรางวัลในการแข่งขันกีฬารางวัลใดรางวัลหนึ่งในระดับนานาชาติ”

2.2 การจัดให้มีสวัสดิการแก่คนในครอบครัว ผู้ศึกษาเห็นสมควรว่าควรบัญญัติกฎหมายเพิ่มเติมให้มีการกำหนดสวัสดิการแก่บุคคลในครอบครัวของนักกีฬา ตามแนวทฤษฎีสวัสดิการ เนื่องจากสวัสดิการให้หมายความรวมถึงการอยู่ดีกินดี การมีชีวิตที่ดี มีที่อยู่อาศัยที่ดีของบุคคลในครอบครัวที่อยู่ในการดูแลของนักกีฬา มีผลต่อความมั่นคงของคนในครอบครัวของนักกีฬา เป็นการสร้างแรงจูงใจ และการสนับสนุนให้สังคมเห็นคุณค่าในอาชีพนักกีฬาที่แท้จริง การมีสวัสดิการครอบคลุมไปถึงบุคคลในครอบครัวของนักกีฬา

ไม่เพียงแต่ช่วยให้ครอบครัวของนักกีฬามีคุณภาพชีวิตที่ดีเท่านั้น แต่ยังส่งเสริมให้เกิดการพัฒนาในอาชีพ นักกีฬาทั้งในปัจจุบันและอนาคต ผู้ศึกษาเห็นสมควรให้มีการบัญญัติเพิ่มเติมไว้ในพระราชบัญญัติการกีฬาแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2558 มาตรา 42 (6) “การช่วยเหลือด้านสวัสดิการแก่นักกีฬา ได้แก่ การจัดให้มีสวัสดิการแก่คนในครอบครัวของนักกีฬาทีมชาติ นักกีฬาคนพิการทีมชาติ ที่สังกัดสมาคมกีฬาที่ใช้คำว่า “แห่งประเทศไทย” เช่น ค่ารักษาพยาบาล หากรักษาโรงพยาบาลรัฐให้เบิกได้ตามจ่ายจริง หากรักษาโรงพยาบาลเอกชนให้เบิกได้ตามจ่ายจริงแต่ไม่เกิน 30,000 บาท ให้ทุนการศึกษาแก่นักกีฬาที่ชอด้วยกฎหมายของนักกีฬาทีมชาติ ในระดับชั้นไม่ต่ำกว่าปริญญาตรี”

3. ปัญหาการจัดให้มีการยกย่องเชิดชูเกียรตินักกีฬาทีมชาติไทย ผู้ศึกษาเห็นสมควรว่าควรบัญญัติกฎหมายเพิ่มเติมให้มีการกำหนดการยกย่องเชิดชูเกียรตินักกีฬาทีมชาติไทยประเภทสมัครเล่น ตามแนวทฤษฎีแรงจูงใจที่เป็นรากฐานมาจากความต้องการของมนุษย์ ความต้องการทางด้านร่างกาย ความต้องการทางด้านความปลอดภัย ความต้องการทางด้านสังคม ความต้องการได้รับการยกย่องนับถือ ความต้องการสำเร็จในชีวิต นักกีฬาทีมชาติต้องได้รับการยกย่องเชิดชูเกียรติเพื่อให้สอดคล้องความต้องการของมนุษย์ที่เป็นรากฐานของทฤษฎีแรงจูงใจ การยกย่องเชิดชูเกียรติเป็นสิ่งที่ควรมีเพื่อแสดงถึงการยอมรับในคุณค่าและความทุ่มเทของนักกีฬาไม่เพียงแต่เป็นการตอบแทนให้กับนักกีฬา ยังคงเป็นการสร้างแรงบันดาลใจให้เยาวชนที่จะเป็นนักกีฬาทีมชาติในอนาคต ทั้งยังส่งเสริมการพัฒนางานการกีฬาไทยให้ก้าวหน้าต่อไปอย่างมั่นคงและยั่งยืน ผู้ศึกษาเห็นสมควรให้มีการบัญญัติเพิ่มเติมไว้ในพระราชบัญญัติการกีฬาแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2558 หมวด 4/1 การยกย่องเชิดชูเกียรติ มาตรา 33/1 “นักกีฬาทีมชาติ นักกีฬาคนพิการทีมชาติที่สังกัดสมาคมกีฬาที่ใช้คำว่า “แห่งประเทศไทย” อาจได้รับการยกย่องเชิดชูเกียรติเป็นนักกีฬาแห่งชาติ ต้องมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้

- (1) มีสัญชาติไทย
- (2) มีชีวิตอยู่ในวันประกาศยกย่องเชิดชูเกียรติ
- (3) เป็นผู้มีความรู้ความสามารถ มีความเชี่ยวชาญ และมีผลงานดีเด่นเป็นที่ยอมรับของวงการกีฬา
- (4) เป็นผู้ผดุง ถ่ายทอด เผยแพร่ หรือเป็นต้นแบบให้นักกีฬาเยาวชน
- (5) เป็นผู้ทุ่มเท อุทิศตนเพื่อวงการกีฬา และมีผลงานที่เป็นประโยชน์ต่อประเทศชาติ
- (6) ไม่มีความประพฤติเสื่อมเสีย
- (7) ไม่เคยต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่ในความผิดอันได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ”

มาตรา 32/2 “ให้นักกีฬาทีมชาติ นักกีฬาคนพิการทีมชาติที่สังกัดสมาคมกีฬาที่ใช้คำว่า “แห่งประเทศไทยอาจได้รับการยกย่องเชิดชูเกียรติเป็นนักกีฬาแห่งชาติ ได้รับประโยชน์ตอบแทนดังต่อไปนี้

- (1) ให้นักกีฬาได้รับเงินตอบแทนรายเดือนจำนวนสองหมื่นห้าพันบาทต่อเดือนตลอดระยะเวลาที่ชีวิตอยู่
- (2) ค่ารักษาพยาบาลเฉพาะตัว เช่นเดียวกับผู้มีสิทธิได้รับค่ารักษาพยาบาลตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลโดยอนุโลม เว้นแต่ผู้มีสิทธิเบิกจ่ายจากหน่วยงานอื่น ให้เบิกจ่ายหน่วยงานนั้นก่อน ถ้าเบิกจากหน่วยงานนั้นได้ต่ำกว่าสิทธิตามพระราชบัญญัติกฤษฎีกาว่าด้วยเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาล ให้ผู้มีสิทธิเบิกในส่วนที่ยังขาดอยู่แต่ไม่เกินแสนบาทต่อปี
- (3) เงินช่วยเหลือประสบสาธารณภัยเท่าที่เสียหายจริง รายละไม่เกินห้าหมื่นบาทต่อครั้ง
- (4) ค่าของเยี่ยมในยามเจ็บป่วยหรือในโอกาสสำคัญเท่าที่จ่ายจริง รายละไม่เกินสามพันบาทต่อครั้ง
- (5) เงินช่วยเหลือเมื่อเสียชีวิต เพื่อร่วมบำเพ็ญกุศลศพ รายละไม่เกินสองหมื่นบาท
- (6) ค่าเครื่องเคศพตามประเพณีที่เหมาะสมเท่าที่จ่ายจริง รายละไม่เกินสามพันบาท
- (7) เงินช่วยเหลือค่าจัดทำหนังสือเผยแพร่ผลงานเมื่อเสียชีวิต เท่าที่จ่ายจริงรายละไม่เกิน หนึ่งแสนห้าหมื่นบาท

เอกสารอ้างอิง

หนังสือ

- บรรเจิด สิงคะเนติ. **หลักพื้นฐานของสิทธิเสรีภาพและศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์**. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์วิญญูชน, 2543.
- ปรีดี เกษมทรัพย์. **นิติปรัชญา**. กรุงเทพมหานคร: พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์มิตรนราการพิมพ์, 2531.
- รุ่งอรุณ กระแสร์สินธุ์. **การเปรียบเทียบรูปแบบค่าตอบแทนและสวัสดิการแรงงานของพนักงานบริษัทผลิตชิ้นส่วนรถยนต์ของผู้ประกอบการในนิคมอุตสาหกรรม จังหวัดสมุทรปราการ**. สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น, 1611/A012 (สถาบัน เทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น: สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น, 2555.
- หยุด แสงอุทัย. **ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมายทั่วไป**. พิมพ์ครั้งที่ 17. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2552.

วิทยานิพนธ์

- ปภัสสร อรภักดี. **“แรงจูงใจในการทำงานที่มีผลกับความผูกพันต่อองค์กรของพนักงานบริษัท ขนส่งน้ำมันทางท่อ จำกัด.”** วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีปทุม, 2560.

เอกสารอื่นๆ

พัชรารักษ์ โกคาพานิชย์. ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกอาชีพของนักศึกษาโครงการบริหารธุรกิจ
มหาบัณฑิต [Online]. Available URL:<https://mmm.ru.ac.th/MMM/IS/mlw12/6114961037.pdf>.
(มิถุนายน, 30).

เอกสารภาษาอังกฤษ

M.V. Moorthy. **Principle of Labour Welfare** Limiter, Calcutta: General Printer Publishers P.V.T., 1968.

อ้างถึงใน กชมน ทรงพิทักษ์กุล, “ปัญหาทางกฎหมาย ในการจัดสวัสดิการแรงงาน สำหรับลูกจ้าง
หญิงมีครรภ์,” วิทยานพนธ์นิติศาสตร์ มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต, 2552.

Olympic Charter.